Βιβλία συναποφοίτων

"ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟ"
Σωκράτη Κοσμίδη
ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ - Αθήνα 2002 (δεύτερη έκδοση)

Ο συναπόφοιτος (1961) Σωκράτης ΚΟΣΜΙΔΗΣ, έγκριτος νομικός με ιδιαίτερη ενασχόληση στο αντικείμενο, ως εκ των συναφών επιτελικών θέσεων, που κατείχε στο κρατικό μηχανισμό επί δωδεκαετίας (1993-2004) αποτυπώνει ορατές αλλά και αθέατες πτυχές του κυκλώματος ΦΑΡΜΑΚΟ προτείνοντας τολμηρές έως και αιρετικές, θα έλεγα, προσεγγίσεις στην πολιτική για ένα σημαντικό κοινωνικό αγαθό, που είναι παράλληλα και καταναλωτικό προϊόν.

Ο συγγραφέας ξεκινά το βιβλίο με μία συνοπτική εισαγωγή στο θέμα και ακολουθούν δύο σημαντικές εισηγήσεις του σε συνέδρια του Πανελλήνιου Φαρμακευτικού Συλλόγου (5.9.1998) και του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδας (8.12.2000) καθώς και σχετικά άρθρα, ιδιαίτερα τεκμηριωμένα, που φιλοξενήθηκαν στις ημερήσιες εφημερίδες "ΤΟ ΒΗΜΑ" 29.6.1997, "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ" 1.4.1998 και "ΕΠΕΝΔΥΤΗΣ" 16-17.9.2000.

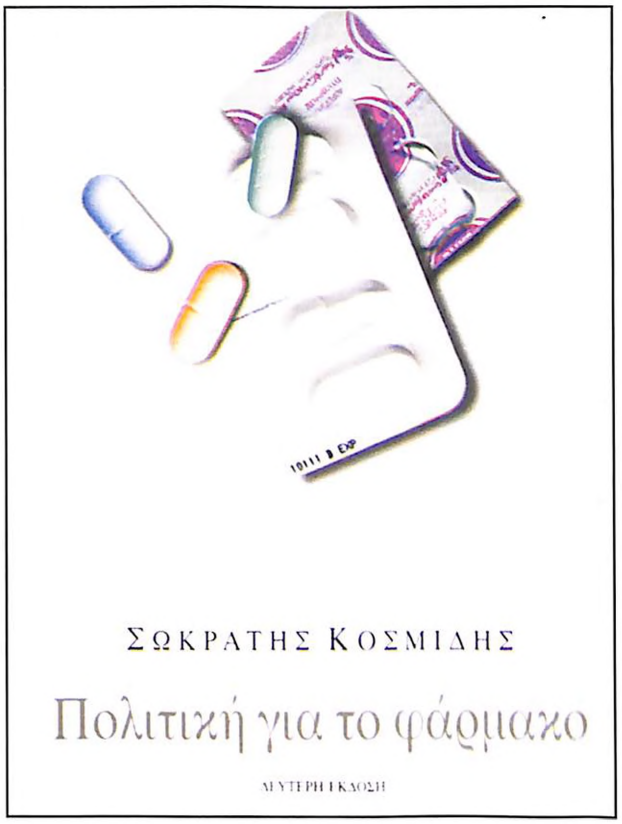
Επίσης περιέχεται και "η πρότασή μου για τη δέσμη μέτρων πολιτικής για το φάρμακο, η οποία και υποβλήθηκε στον υπουργό (τότε) Κώστα Σημίτη, προς συζήτηση και έγκριση στην Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής το 1995. Λόγω της παραίτησής του δεν συζητήθηκε ποτέ" (σελ. 15).

Ο συγγραφέας, με το θάρρος της γνώμης, που τον διακρίνει, παραδέχεται ότι εμβαλωματικές λύσεις π.χ. δια της αυξομειώσεως των τιμών καταναλωτή του φαρμάκου ή αφαίρεση των υπέρ τρίτων επιβαρύνσεων δεν "θεραπεύουν" ριζικά το πρόβλημα, το οποίο (σε συνάρτηση με το ασφαλιστικό - συνταξιοδοτικό, την αύξηση του προσδοκίμου επιβιώσεως και της υπογεννητικότητας του ελληνικού πληθυσμού) αποβαίνει ο-σημέραι διογκούμενο και απειλητικό για την Εθνική Οικονομία.

Σταχυολογώ και προς συνοπτική ενημέρωση των συναπόφοιτων, βασικές παραμέτρους του θέματος:

1. Το διαχρονικά άλυτο πρόβλημα της ΒΙΟ-ΙΣΟΔΥΝΑΜΙΑΣ, που αφορά άμεσα τον ασθενή-καταναλωτή. Εάν δηλαδή τα εγχώρια παραγωγής αντίγραφα (GENERICS) της συνήθως ξένης πρωτοτύπου ουσίας, που χάνει την αποκλειστικότητα μετά παρέλευση δωδεκαετούς κυκλοφορίας, έχουν την ίδια φαρμακοδυναμική και φαρμακοκινητική αποτελεσματικότητα χωρίς επιπλέον ανεπιθύμητες ενέργειες.

2. Ο ρόλος των χονδρεμπόρων στις "παράλληλες" εισαγωγές - εξαγωγές, που εκμεταλλεύονται τις διαφορές των τιμών μεταξύ των χωρών της Ε.Ε., αλλά και μεταξύ τρίτων χωρών δημιουργώντας τεχνητές ελλείψεις ακόμα και σε σκευάσματα απολύτου προτεραιότητας (π.χ. για τις θυρεοειδοπάθειες) ανεβάζοντας παράλληλα με το κόστος και την ανασφάλεια του κοινού.

3. Η ανυπαρξία διακριτών ρόλων μεταξύ των εμπλεκομένων φορέων (π.χ. ΕΟΦ και θυγατρικές του, Υπουργείο Εμπορίου, Υπουργείο Υγείας) με αλληλοεπικαλυπτόμενες αρμοδιότητες.

4. Ο υπερπληθωρισμός του ιατρικού επαγγέλματος (60.000 πτυχιούχοι ανίσως κατανεμημένοι με περίσσεια ειδικοτήτων και χαμηλή αναλογία γιατρών πρωτοβάθμιας πρόληψης) οδηγεί ενίοτε σε άκριτη υπερσυνταγογράφηση αχρήστων, ακατάλληλων ή επικινδύνων σκευασμάτων.

5. Η εντατικοποίηση του ιατροφαρμακευτικού marketing με στόχο την αύξηση του όγκου των πωλήσεων χωρίς ουσιαστικό έλεγχο των δαπανών.

6. Η περιθωριοποίηση του ρόλου των φαρμακοποιών από τη θέση του αρμόδιου συμβούλου και συνεργάτη του γιατρού σε "μεταπράτη" καλλυντικών και ανατομικών υποδημάτων, που προσπορίζουν ικανοποιητικό κέρδος χωρίς διαρκή επιστημονική ενημέρωση για τα νεότερα σκευάσματα ή νέες ενδείξεις παλαιοτέρων.

7. Η απαίτηση εκ μέρους ημιμαθών καταναλωτών - ασθενών για πολλά, ακριβά και "θαυματουργά" φάρμακα.

8. Η αδυναμία των Δημοσίων Νοσοκομείων του ΕΣΥ να λειτουργήσουν ως πρότυπα φαρμακοεπαγρύπνησης (pharmakovigilance) και για τον ιδιωτικό τομέα.

Οι προτεινόμενες λύσεις εκ μέρους του συγγραφέα, εάν εφαρμοσθούν πλήρως και χωρίς "περικοπές", θα αποτελέσουν ριζική "θεραπεία" και όχι απλά παρηγορητική ανακούφιση προς ουσιαστικό όφελος του κοινού και της Πολιτείας.

Νίκος Ε. Δέγλερης (απόφ. 1970)